

forslaget min varme Anbefaling, men det er ogsaa for at rette en Opfordring til den højtærede Forsvarsminister om snarest at faa alle Vaabenarter, hele det indkaldte Mandskab, med ind under Forsøgsforplejningen. Nu ere Forsøgene jo foregaaede i nogle Aar, og efter alt, hvad der foreligger, saavel fra enkelte Individuer, der have været under Forsøgsforplejningen, som fra de offentlige Indberetninger, har den i alle Retninger været vellykket, og der har hidtil været almindelig Tilfredshed hos alle dem, der have været under Forsøgsforplejningen i hvert Fald paa faa Undtagelser nær, vel nærmest saadanne, som det ærede Medlem for Løvel pegede paa. Men naar det nu er saaledes, at denne Forplejning virkelig er et stort Gode for det indkaldte værnepligtige Mandskab, maa det paa den anden Side ikke overses, at der er nogle, der komme til at lide Uret derved, at andre blive favoriserede paa deres Bekostning, idet de, der ere under Forsøgsforplejningen, i Virkeligheden nyde en Fordel fremfor de andre. Det har vel nok været nødvendigt at begynde saa smaat, saa længe der anstilledes Forsøg, saa længe det var noget helt nyt der prøvedes, og man ikke vidste, hvordan Forsøget vilde falde ud. Efter den Udstrækning, hvori der allerede har været prøvet i nogle Aar, havde jeg alligevel haabet, at Ministeren vilde have ovovet at tage hele det indkaldte Mandskab i alle Vaabenarter med. Det har Ministeren altsaa ikke turdet gøre i Aar; hvad Grunden er, ved jeg ikke, det kan neppe være økonomiske Grunde, thi det staar for mig saaledes, at er der noget Punkt, hvor Befolkningen er villig til at bringe Ofre paa det militære Alter, er det der, hvor det gælder om at faa Soldaterne forsvarlig og godt forplejede. Imidlertid naa vi vel ikke længere i Aar.

Jeg har forlangt Ordet for at rette en varm og indtrængende Opfordring til den højtærede Forsvarsminister om allerede næste Aar at komme med Forslag, hvor alle uden Undtagelse ere tagne med. Jeg er vis paa, at et saadant Forslag vil blive hilst med Velvillie ikke blot af dem, der skulle indkaldes, men af hele det danske Folk, og særlig af dem, hvis Sønner skulle forlade Hjemmet for at deltage i de forskellige Vaabenøvelser.

Dinesen: Ja, det er selvfølgelig nærmest Forsvarsministeren, der skal svare det ærede Medlem, som nu talte, men jeg har Grund til at antage, at naar man ikke i Øje-

blikket kan komme til en Gennemførelse af denne Forplejning ved alle Afdelinger, ligger det vel nærmest i, at der skal foretages Byggeforanstaltninger, for at de fornødne Lokalteter kunne komme til Stede. Jeg behøver i øvrigt ikke at udtale noget om min Opfattelse af dette Spørgsmaal, jeg har været med til at gøre Indstilling derom gentagne Gange, det ene Aar efter det andet, og jeg finder i ganske særlig Grad, at denne Sag fortjener at blive gennemført ogsaa over det hele.

Krigsministeren (J. C. Christensen):

Det glæder mig, at Lovforslaget er blevet saa velvillig modtaget, som Tilfældet er. Det indeholder betydelige Udvidelser af Forplejningen, som ogsaa det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) erkendte, men ikke nogen Udvidelse til samtlige Afdelinger, hvorom jeg skal gøre et Par Bemærkninger. Vanskeligheden ved at udvide den til samtlige Afdelinger ligger dels deri, at der trænges til Byggeforanstaltninger, som ogsaa det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) nævnte, dels deri, at der er forskellige Steder, hvor man ingen Kaserne har, og hvor Soldaterne bo privat rundt om i Byen, saaledes som i Aalborg, Viborg og Fredericia. Jeg tror ikke, at det, selv om man fik opført Bygninger til at foretage Forplejningen i, vilde vække Tilfredshed hos Soldaterne, der skulde rundt omkring fra deres forskellige Kvartaler i Byen til denne Bygning for at indtage deres Maaltider. Navnlig tror jeg, at deres Mellemaaltider, deres Kaffe, The eller Mælk, hvad de nu faa, vilde volde Vanskelighed. Det er jo nemlig i mange Tilfælde saaledes, at Soldaten i sidste Øjeblik skal op og skal af Sted, og det gælder da om at faa fat i, hvad han skal have, for at møde i rette Tid, og skal han saa foruden rende en halv Fjerdingsvej eller mere for at faa sin Morgenkaffe, tror jeg, det vilde være generende.

Det er altsaa disse to Grunde: Bygningsforanstaltninger, hvortil der trænges, og Kaserneringsforholdene i disse Garnisoner, som bevirke, at man vanskeligt kan indrette en saadan Forplejning, og som har bevirket, at jeg har haft Betænkeligheder derved. Dertil kommer en tredje Grund, nemlig Hensynet til Forsvarskommissionen, som jo ogsaa overvejer Garnisonsforholdene. Om de skulle forandres eller ikke, kan jeg ikke udtale mig om, men der er en Mulighed til Stede for Forandringer navnlig paa saadanne Steder, hvor der ikke er opført Kaserne. Det